

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА**

Навчально-науковий Інститут мистецтв

Кафедра управління соціокультурною діяльністю, шоу-бізнесу та
івентменеджменту

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Комунікативна політика та електронне урядування

Другий (магістерський) рівень

Освітня програма «Менеджмент соціокультурних проектів та креативних
індустрій»

Спеціальність ДЗ «Менеджмент»

Галузь знань Д «Бізнес, адміністрування та право»

Затверджено на засіданні кафедри
управління соціокультурною
діяльністю, шоу-бізнесу та
івентменеджменту
Протокол № 1 від «26» серпня 2025 р.

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Комунікативна політика та електронне урядування
Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень
Викладач (-і)	Шотурма Наталія Володимирівна, кандидат політичних наук, доцент кафедри журналістики, доцент
Контактний телефон викладача	+380977695896
Е-mail викладача	nataliia.shoturma@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	номативний
Обсяг дисципліни	6 кредити ЄКТС, 180 годин
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://d-learn.pnu.edu.ua/course/subscription/through/url/cf483dcbaeac05f8d10e
Консультації	Консультації проводяться відповідно до графіку консультацій, розміщеному на інформаційному стенді кафедри
2. Анотація до навчальної дисципліни	
<p>Даний курс покликаний надати студентам уявлення про роль суспільно-політичних комунікацій у сучасному світі, а також про можливість використання зв'язків із громадськістю в усіх сферах. Він охоплює принципи створення служби зв'язків із громадськістю та її позицію в структурі публічного управління. Дисципліна розкриває механізми взаємодії між державою та суспільством, сутність та характер комунікації між інститутами громадянського суспільства й органами публічної влади, а також між окремими інституціями й підрозділами органів влади. Окрім того, студенти вивчатимуть основи й форми комунікаційної взаємодії в суспільстві та принципи етичної поведінки PR-фахівця.</p>	
3. Мета та цілі навчальної дисципліни	
<p><i>Метою</i> навчальної дисципліни є формування у студентів сучасних теоретичних і практичних знань, умінь та навичок щодо застосування комунікативних механізмів у процесі управлінської діяльності, забезпечення відкритості й прозорості функціонування органів публічної влади, планування й проведення комунікативних заходів та діалогових форм взаємодії органів публічної влади і громадськості.</p> <p><i>Цілі.</i> На курсі «Комунікаційна політика та електронне урядування», студент повинен засвоїти значення громадсько-політичних комунікацій у сучасному світі, а також методи застосування зв'язків з громадськістю в різних сферах життя. Необхідно опанувати принципи формування PR-служби, визначити її місце в структурі публічного управління. Важливо зрозуміти, як відбувається інформаційна взаємодія держави й суспільства, який характер комунікацій між інституціями, громадянським суспільством та органами влади, а також вивчити форми комунікаційної взаємодії та основи етичної поведінки PR-фахівця. Крім того, студент має набути навичок аналізу комунікаційних процесів у медіа-просторі країни, вміти створювати окремі складові PR-стратегії та бюджет, планувати й організовувати спеціальні заходи, володіти техніками публічних виступів, вербальної, невербальної та візуальної комунікації, а також організовувати брифінги й пресконференції та формувати комунікаційні меседжі.</p>	
4. Загальні та фахові компетентності	
<p>Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати складні задачі проблеми у сфері менеджменту або у процесі навчання, що передбачають проведення досліджень та/або здійснення інноваційза незначеності умов і вимог.</p> <p>Загальні компетентності</p> <p>ЗК1.Здатність спілкуватися іноземною мовою.</p> <p>ЗК4.Здатність приймати обґрунтовані рішення.</p> <p>Спеціальні (фахові, предметні) компетентності</p>	

СК3.Здатність до планування, обґрунтування та обговорення результатів проведеного дослідження.
 СК10.Здатність до прогностичної та проектної діяльності у сфері культури, моделювання інноваційних соціально-культурних процесів і явищ, виявлення тенденцій їх розвитку.
 СК11.Здатність розробляти ефективні системи маркетингу соціокультурних продуктів та послуг (просування проектів, програм, акцій, івентів тощо).
 СК.12.Здатність бути лідером у соціокультурній сфері.

5. Програмні результати навчання

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен :

ПРН1. Відшукувати, аналізувати та оцінювати інформацію, необхідну для постановки і вирішення як професійних завдань так і особистісного розвитку.

ПРН4. Здійснювати власну наукову та професійну діяльність з дотриманням вимог чинного законодавства.

ПРН9. Презентувати та обговорювати результати наукових і прикладних досліджень, соціокультурних стратегій і проектів державною та іноземною мовами.

Додатково до освітньо-професійної програми

ПРН10.Здійснювати стратегічне, діагностичне, оперативне управління соціокультурними інституціями і проектами.

ПРН11.Організувати конструктивний діалог між зацікавленими стейкхолдерами соціокультурних трансформацій задля досягнення спільно визначеної мети (місії).

ПРН14.Презентувати результати власних наукових досліджень.

5. Організація навчання навчальної дисципліни

Обсяг курсу 180 год.

Вид заняття	Загальна кількість годин
Лекції	30 год.
семінарські заняття / практичні / лабораторні	30 год
самостійна робота	110 год.

Ознаки навчальної дисципліни

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
1 семестр	Менеджмент	1 рік	Нормативний

Тематика навчальної дисципліни

Тема	Кількість годин		
	лекції	заняття	самост.роб.
Тема 1. Комунікативна політика. Теоретичні засади комунікації та комунікативного процесу. Нормативно правове регулювання інформаційно-комунікативної діяльності в публічному управлінні. Іміджмейкінг в публічному управлінні.	5	5	20
Тема 2. Державна політика сприяння	5	5	20

розвитку громадянського суспільства. Конституційні засади, сутність гуманітарної та соціальної політики держави. Комунікаційні стратегії діяльності органів публічної влади та громадських об'єднань			
Тема 3. Модернізація публічних послуг та розвиток взаємодії влади, громадян і бізнесу за допомогою інформаційно-комунікативних технологій.	5	5	10
Тема 4. Електронне демократичне урядування. Партисипативна демократія.	5	5	20
Тема 5. Електронне урядування як система прямої електронної демократії і основа сервісної держави. Використання інструментів е-демократії в діяльності органів влади.	5	5	20
Тема 6. Технології і цифрова трансформація даних в публічному управлінні. Відкриті дані в органах влади та їх оприлюднення. Хартія відкритих даних.	5	5	20
Загальна	30	30	110
6. Система оцінювання навчальної дисципліни			
Загальна система оцінювання курсу	Форми контролю знань студентів: <ul style="list-style-type: none"> • поточний; • підсумковий семестровий (підсумкова контрольна робота). 		

	<p>Оцінювання знань студентів здійснюється за 100-бальною шкалою, яка переводиться у відповідну національну шкалу («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно») та шкалу європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС – A, B, C, D, E, FX, F).</p> <p>Поточний контроль проводиться на кожному практичному занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки студентів із зазначеної теми (у тому числі, самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на практичних заняттях. Оцінки у національній шкалі («відмінно» – 5, «добре» – 4, «задовільно» – 3, «незадовільно» – 2), отримані студентами, виставляються у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи (питома вага оцінки – 40%).</p> <p>Підсумковий семестровий контроль – це підсумкове оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти за семестр, що здійснюється в університеті у формі письмової контрольної роботи. На підсумковий семестровий контроль виносяться питання, що передбачають перевірку розуміння студентами програмного матеріалу дисципліни в цілому та рівня сформованості відповідних компетентностей після опанування курсу.</p> <p>Поточне опитування, тестування та самостійна робота - 55 балів. Контрольна робота – 15 балів. Підсумкова письмова робота (екзамен) – 30 балів.</p>
Вимоги до письмової роботи	Письмова робота складається із трьох теоретичних та одного практичного завдання.
Практичні заняття	Робота на практичному занятті оцінюється за 5-бальною шкалою в залежності від повноти відповіді студента.
Умови допуску до підсумкового контролю	Для отримання допуску до підсумкового контролю студентові необхідно отримати мінімум 25 балів за семінарські заняття чи завдання самостійної роботи.
7. Політика навчальної дисципліни	
<p>Політика курсу базується на гуманістичній освітній парадигмі, суть якої полягає у повазі до особистості студента, у праві й можливості майбутнього фахівця самостійно обирати спосіб засвоєння навчального матеріалу, використовувати нові методи, прийоми і засоби педагогічної діяльності; на навчанні у співробітництві, тобто спільній із викладачем діяльності; на плюралізмі як важливій основі розвитку інтелектуальних здібностей студентів, розвитку їхнього критичного мислення. Будь-які форми порушення академічної доброчесності не толеруються.</p> <p>Усі письмові роботи перевіряються на наявність плагіату і допускаються до захисту із коректними текстовими запозиченнями не більше 20%. Списування під час контрольних робіт та заліків заборонені (в т.ч. із використанням мобільних пристроїв).</p> <p>Дотримання академічної доброчесності регулюється Положення про Комісію з питань етики та академічної доброчесності ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника» (https://surl.li/abqrwk)</p> <p>Очікується, що роботи здобувачів вищої освіти будуть їх оригінальними міркуваннями.</p>	
Відвідування занять	Відвідування занять є важливою складовою навчання. Дозволяється вільне відвідування лекцій. Пропуски практичних занять відпрацьовуються в обов'язковому порядку на консультаціях.
Неформальна освіта	
Зараховуються як підсумковий контроль, результати онлайн курсів на платформах Coursera, Prometheus, які відповідають програмі навчальної дисципліни.	

Рекомендовані:

- Смарт-група: управління на основі даних - https://prometheus.org.ua/course/course-v1:CID+SC101+2020_T1
- Гості чи сусіди: як згуртувати громаду для соціальних змін - https://prometheus.org.ua/course/course-v1:Prometheus+GORN101+2023_T3
- Взаємодія органів державної влади з громадськістю - https://prometheus.org.ua/course/course-v1:Prometheus+IAP101+2019_T3
- Ефективна взаємодія органів місцевого самоврядування з громадськістю - https://prometheus.org.ua/course/course-v1:Prometheus+ILAP101+2020_T1
- Діалог та медіація: Шлях до порозуміння - <https://prometheus.org.ua/prometheus-free/mediacia-dialog/>
- Громадський активізм: без пошкоджень та проваджень - <https://prometheus.org.ua/prometheus-free/hromadskiyi-aktyvizm-bez-poshkodzhen-ta-provadjzen/>

8. Рекомендована література

1. Богуш В. М., Юдін О. К. Інформаційна безпека держави. К. : МК-Пресс, 2005. 432 с.
2. Виходець О. М. Соціальні комунікації в культурі української організації : монографія. Одеса : Олтех, 2010. 285 с.
3. Гошовська В. А., Пашко Л. А., Ларіна Н. Б. Комунікації в публічному управлінні : аспекти організаційної культури та ділового спілкування : навчальний посібник. К. : К.І.С., 2016. 30 с.
4. Денисюк С. Г. Комунікологія : навчальний посібник. Вінниця : ВНТУ, 2015. 02 с.
5. Дніпренко Н. К., Різуна В. В. Запровадження комунікацій у суспільстві К.: ТОВ «Вістка», 2009. 56 с. URL: <https://cutt.us/7Ei1P>
6. Дрешпак В. М. Комунікації в публічному управлінні. URL: <https://cutt.us/HWJKB>
7. Європейська стратегія інновацій та доброго врядування на місцевому рівні (затверджена Комітетом міністрів Ради Європи, 2008 рік). URL : <https://cutt.us/VhcNt>
8. Ковалінська І. В. Невербальна комунікація : навчальний посібник. К. : Освіта України, 2014. 289 с.
9. Прищак М. Д., Залюбівська О. Б., Слободянюк О. М. Ділове спілкування : навчальний посібник.. Вінниця : ВНТУ, 2015. 128 с.
10. Холод О. М. Соціальні комунікації: соціо-і психолінгвістичний аналіз : навчальний посібник.. К. : КиМУ, 2010. 391 с.
11. Шотурма Н. В. ДІДЖИТАЛЬНА КОМУНІКАЦІЯ ЯК ОДИН ІЗ МЕХАНІЗМІВ ВЗАЄМОДІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ. Вісник Прикарпатського університету. Сер. : Політологія. Івано-Франківськ : ЛІК, 2019. Вип. 13. С. 86-93.
12. Шотурма Н. В. Доступ до публічної інформації в місцевих органах влади/ Гілея. 2015. Вип. 94 (№ 3). С. 418–422.
13. Шотурма Н. В. Імідж регіону як компонент державної інформаційної політики України. Держава та регіони. Сер. : Державне управління. Запоріжжя : Класич. приват. ун-т. 2015. С. 81–85.
14. Шотурма Н. В. Інтернет як механізм здійснення державної інформаційної політики в місцевих органах виконавчої влади. Вісник Прикарпатського університету. Сер. : Політологія. Івано-Франківськ : ЛІК, 2016. Вип. 10. С. 85–89.
15. Шотурма Н. В. Комунікативна політика органів місцевого самоврядування України та Республіки Польща: методологія дослідження . Гілея. 2016. Вип. 110 (№ 7). С. 352–355.
16. Шотурма Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА. Прикарпатського університету. Сер. : Політологія. Івано-Франківськ : ЛІК, 2018. Вип. 12. С. 241-247.
17. Шотурма Н. В. Особливості забезпечення комунікативної політики органів місцевого самоврядування.). URL : <http://regionalstudies.uzhnu.uz.ua/archive/26/8.pdf>

18. Шотурма Н. В. Періодизація становлення державної інформаційної політики України: зміст та хронологія. Прикарпатський вісник НТШ. Думка / ред. І. Монолатій. Івано-Франківськ, 2015. Вип. 3 (31). С. 46–55.
19. Шотурма Н. В. Участь громадськості в інформаційній політиці місцевих органів виконавчої влади. Панорама політологічних студій : науковий вісник Рівненського державного гуманітарного університету. Рівне : РДГУ, 2015. Вип. 13. С. 169–177.
20. Шотурма Н.В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ ПОЛІТИКИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ Регіональні студії. Видавничий дім «Гельветика». Ужгород – 2021. №26. С. 29–33.
21. Штурхецький С. В. Комунікативний потенціал місцевого самоврядування в Україні. URL : <https://cutt.us/dWx7E>

Додаткова:

22. Бессараб А. Буктрейлер як нове явище у сфері соціальних комунікацій. Держава і регіони. Серія : Соціальні комунікації. 2011. Вип. 2. С. 122-128.
23. Бондаренко І. С. Правові основи масової комунікації : навчально-методичний посібник для студентів факультету журналістики. Запоріжжя : ЗНУ, 2011. 70 с.
24. Гриценко О. М. Мас-медіа у відкритому інформаційному суспільстві й гуманістичні цінності. К. КНУ ім. Т. Шевченка, 2002.
25. Джига Т. В. Особливості аудиторії політичної реклами. Наукові записки Інституту журналістики. 2002. Т. 6. С. 140-143.
26. Законова А. Засоби масової комунікації : ефективність впливу на аудиторію. Роль ЗМІ в роцесах державотворення. К., 1998.
27. Іванов В. Ф. Деякі моменти когнітивно-регулятивного підходу до масової комунікації. Наукові записки Інституту журналістики. 2001. Т. 4. С. 85-88.
28. Іванов В. Ф. Масова комунікація як соціальне явище. Наукові записки Інституту журналістики. 2002. Т. 6. С. 129-139.
29. Інформаційний простір України: Словник-довідник законодавчих термінів: довідковонавчальне видання / Автор-укладач Я.О.Чепуренко. К.: “Освіта україни”, 2008. 544 с.
30. Кайдалова Л. Г., Пляка Л. В. Психологія спілкування : навчальний посібник. Х. : НФаУ, 2011. 132 с.
31. Косенко Ю. В. Основи теорії мовної комунікації : навчальний посібник. Суми : СумДУ, 2011. 282 с.
32. Рекомендації парламентських слухань на тему: «Законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні»: схвалено Постановою Верховної Ради України від 03.07.2014. // Відомості Верховної Ради України. 2014. №33. С. 11-63.
33. Сирота Л. Б. Літературна група «Митуса» (1921–1922) : О. Бабій, В. Бобинський, Р. Купчинський, Ю. Шкрумеляк : бібліографічний покажчик. Львів : Наукова бібліотека ім. В. Стефаника НАН України, 2004. 189 с.

Викладач

доц. Н.В. Шотурма